

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Монтана, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИР СЕМОВ**

при участието на секретаря **ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА**
като разглежда докладваното от **КРАСИМИР СЕМОВ** Административно наказателно дело № 20231630201417 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-2300180/03.11.2023г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „ЕГ“ (технически погрешно посочено в НП „ЕГ“) ЕООД гр.Монтана, ЕИК XXXXXX, представлявано от управителя П. Г. С., в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева на основание чл.415, ал.1 от КТ, за административно нарушение по смисъла на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) вр. с чл.61 от Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Недоволно от Наказателното постановление „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана, ЕИК XXXXXX, чрез управителя П. Г. С., моли да бъде отменено.

Въззиваемата страна, като административно-наказващ орган Директор Дирекция „ИТ“ – гр.Монтана, чрез ст. юрисконсулт СК пледира да се потвърди НП по изложени доводи в съдебно заседание и в писмена защита. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима и частично основателна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок от

управителя П. Г. С..

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

При извършена последваща проверка на място на 27.09.2023г. по спазване на трудовото законодателство и по – точно дали са изпълнени дадени предходни предписания, и в Дирекция „ИТ“ – Монтана на 28.09.2023г., от инспектори към Дирекция „ИТ“ - Монтана в обект многофамилна жилищна сграда, находяща се в гр.Монтана, ул.ПЕ № XX, обект на „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана, било установено, че не е изпълнено задължително за изпълнение предписание № 2 – „изграденото стълбище на многофамилна жилищна сграда в гр.Монтана не е обезопасено чрез парапети или ограждения, което създава опасност за падане от височина“. Срокът за изпълнение на предписанието е бил 12.09.2023г.

За извършената поредна проверка бил съставен протокол № ПР 2336353/28.09.2023г., връчен по надлежен ред на управителя П. С..

Била изпратена покана за съставяне на АУАН до „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана, получена от техническия сътрудник ДД. На 05.10.2023г. не се явил представител на „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана или упълномощено лице, като на 06.10.2023г. при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН бил съставен АУАН № 12 – 2300180 за установеното административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ от св.М. К. П – гл. инспектор в Дирекция „ИТ“ – Монтана в присъствието на св.П. С. А. в присъствието на св.Л. К. Р.. Така съставения АУАН бил връчен по реда на чл.416, ал.3 от КТ, с обратна разписка, получена от техническия сътрудник ДД. Срещу съставения АУАН не постъпили писмени възражения от дружеството работодател.

На базата на изготвения АУАН № 12-2300180/06.10.2023г., Протокол за извършена предходна проверка с № ПР 2332051/30.08.2023г., връчен по надлежен ред на 30.08.2023г. лично на управителя П. С., Протокол за извършена проверка с № ПР 2336353/28.09.2023г., връчен по надлежен ред на 28.09.2023г. лично на управителя П. С., Директор Дирекция ”ИТ” - Монтана като административно-наказващ орган (АНО) намерил, че „ЕГ” ЕООД гр.Монтана в качеството си на работодател е извършило административно нарушение по смисъла на чл.415, ал.1 от КТ вр. с чл.61 от Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, поради което било санкционирано на същото основание.

В хода на съдебното следствие актосъставителя св.М. К. П пояснява, че на 27.09.2023г. е установил непосредствено, че процесното предписание не е изпълнено, т.е. продължавало да не е обезопасено стълбището на многофамилната жилищна сграда чрез парапети или ограждения, което създавало опасност от падане от височина.

По указания на съда, съгласно писмо изх. № 23099934/08.12.2023г. по описа на Дирекция „ИТ“ – Монтана, е посочено, че лицето ДД заема

длъжността „технически сътрудник“ в „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана, а спрямо едноличното дружество жалбоподател е посочено, че НЯМА съставени други АУАН, респ. издадени други влезли в сила НП-я, за нарушения на трудовото законодателство.

Нарушението се оспорва от „ЕГ“ ЕООД, което чрез управителя П. Г. С. излага следните доводи:

Считам, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, които обуславят отмяната на обжалвания акт.

На първо място, при съставяне на АУАН и издаването на НП са допуснати нарушения на процесуалния закон, които са самостоятелно основание за отмяна на НП. АУАН с съставен в отсъствие на нарушителя в разрез с разпоредбата на чл.40, ал.2 от ЗАНН. Това е така защото съгласно текста на визираната норма, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. В настоящия случай поканата за съставяне на АУАН с получена от лице за което не са събрани данни да е служител на дружеството или оправомощено да приема книжата по смисъла на чл.180, ал.5 от НПК. Следователно не е налице надлежно връчване па поканата за съставяне на акта, което препятства съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя.

На следващо място, считам, че не е налице и надлежно връчване на съставения АУАН. Съгласно разпоредбата на чл.416, ал.3 от КТ, специална по отношение на чл.43, ал.4 от ЗАНН, АУАН се връчва на нарушителя лично срещу подпис, а при невъзможност да му се връчи се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. Ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган по чл.399, 400 и 401. В случая АУАН не е връчен лично на мен като представляващ дружеството, а на лице без представителна власт, което не е изрично упълномощено да представлява същото в санкционни производства, в това число да получава от името на дружеството съставени срещу него актове за установяване на административни нарушения. Изискването за нарочно упълномощаване за представителство в административно-наказателното производство следва от самия характер на производството, доколкото неблагоприятните последици от налагане на евентуална санкция, възникват директно в правната сфера на нарушителя, поради което законът поставя изискване за изричното му волеизявление в тази насока. Като е приел, че съставения АУАН е надлежно връчен и е издал НП, административно-наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение.

Считам, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са нарушени императивни разпоредби - чл.42, ал.1, т.3 от

ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Тъй като в същите липсва посочена дата, на която е извършено нарушението, като по този начин е допуснато нарушение, налагащо отмяна на обжалваното наказателно постановление. Датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на акта за установяване на нарушението и на наказателното постановление, затова същата трябва да бъде посочена по еднозначен начин, за да може наказаното лице да разбере обвинението и да организира защитата си, а съдът да осъществи контрол за законосъобразност. Датата на извършване на нарушението е индивидуализиращ негов признак и очертава предмета на доказване, поради което непосочването ѝ ограничава правото на защита на наказаното лице да узнае съставомерните фактически обстоятелства и да ги оспори. Точното посочване на датата на извършване на нарушението е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното посочване пречат извършването на тази проверка. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извличани по пътя на формалната или правна логика или по тълкувателен път от съдържанието на други документи по преписката, както в случая, с оглед посочената крайна дата за изпълнение на даденото предписание.

На следващо място, считам че наказващият орган не е спазил изискването за точно описание на нарушението, което на самостоятелно основание е довело до нарушаване на правото на защита на представляваното от мен дружество, като последното според съдебната практика винаги е основание за отмяна на НП. Както в АУАН, така и в НП следва да бъдат посочени законовите норми, които са нарушени. В този смисъл следва да е налице правно единство между цифровата и словесната квалификация на нарушението, посочени в акта и НП. В настоящия случай това не е така - в съставения АУАН е дадено словесно описание на нарушение, което не съответства с правната квалификация на нарушението, като налице е несъответствие на дадената правна квалификация на извършеното нарушение в съставения АУАН и издаденото НП. По този начин е създадена неяснота относно приетото от административно-наказващия орган за нарушение и е накърнено правото на защита на нарушителя, който има право да узнае какво точно нарушение се твърди, че е извършил. Нарушението на правото на защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, тъй като представлява съществено процесуално нарушение.

Считам, че определената с издаденото НП имуществена санкция не съответства на чл.27 от ЗАНН и се явява несправедлива. Наказващият орган не е взел предвид тежестта на нарушението, липсата на реално настъпили вредни последици, както и обстоятелството, че наказанието е първо за представляваното от мен дружество, поради което моля определеното наказание „имуществена санкция“ да бъде намалено до предвидения в закона минимум от 1500 лева.

Със становище вх. № 12919/12.12.2023г. по описа на регистратурата на

МРС, жалбоподателя „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана, с представител П. Г. С., поддържа жалбата, не сочи и не представя нови доказателства.

Във връзка с възражение на жалбоподателя съдът изиска писмена справка от БП, в отговор на което с писмо изх. № 66-08-584/20.12.2023г. Ръководител ОПС – Монтана е посочил следното: препоръчана кореспондеска пратка PS 3400OOTISCF ИД е предадена за доставка на пощальоните при ПС - Монтана Ц на дата 11.10.2023г. Описана е в опис обр. 242Е на ред 29. Същия ден пратката е носена за доставка на адрес 3400 гр.Монтана, ул.КМ № XX. На този адрес се намира седалището на фирма „ЕГ“ ЕООД. Пратката е получена от лицето ДД.

По силата на „Общи условия по договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи извършвани в „БП“ ЕАД чл.44а - препоръчаните пощенски пратки се доставят лично на получателя на адреса срещу подпис. При отсъствие на получателя пратката може да бъде доставена на негов пълномощник, а когато върху пратката няма изрично указание „лично на получателя“ може и на пълнолетен член на домакинството на получателя, живеещ на адреса посочен в пратката, срещу подпис и документ за самоличност, като се вписват имената на лицето получило пратката. По силата на чл.44а не е необходимо изрично пълномощно за получаване на кореспонденция и поради тази причина такова не е искано от управителя на фирма „ЕГ“ ЕООД и няма налично в ПС Монтана Ц.

Съобразно доказателствата по делото съдът намира, че АНО е приложил правилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства доказват извършено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ – “Който не изпълни принудителна административна мярка (ПАМ), приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв”. ПАМ е и задължително предписание спрямо работодател по смисъла на чл.404, ал.1, т.1 от КТ.

Настоящият съд не споделя доводите на „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана и кредитира показанията на св.П, св.А. и св.Р., които са обективни, последователни и прецизни. В подкрепа на доказаното за извършено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ, касаещо не спазване на задължително предписание № 2 „изграденото стълбище на многофамилна жилищна сграда в гр.Монтана не е обезопасено чрез парапети или ограждения, което създава опасност за падане от височина“ по Протокол за извършена предходна проверка с № ПР 2332051/30.08.2023г., връчен по надлежен ред на 30.08.2023г. лично на управителя П. С. са и писмените доказателства по административно-наказателната преписка.

След анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, според настоящия съд при установяване на административното нарушение, не са допуснати съществени процесуални

нарушения, в т.ч. от вида на посочените в жалбата, спазени са изискванията на ЗАНН и КТ при съставяне и връчване на АУАН, в т.ч. чрез описание на всички факти и обстоятелства на установеното нарушение, и впоследствие при изготвяне на обжалваното НП и връчването му. Чрез НП е внесена яснота относно цифровия тест на нарушението, еднакво описано като обстоятелства в АУАН и НП. Неизпълненото предписание № 2 по протокол № ПР 2332051/30.08.2023г. касае именно посоченото в АУАН относно разпоредбата на чл.61 от Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи – „Паданията от височина се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение“. Съблюдаването на така посочената разпоредба е изрично посочена в Протокол № ПР 2332051/30.08.2023г. относно неизпълненото предписание № 2. Административно-наказващия орган изрично в обжалваното НП е уточнил и посочил, че нарушената разпоредба е тази на чл.415, ал.1 от КТ във връзка с чл.61 от Наредба № 2 за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Не на последно място съгласно чл.53, ал.2 от ЗАНН – „Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина“.

Според настоящият съд не е допуснато съществено процесуално нарушение чрез допуснатата неточност в АУАН, защото не се установява да е било ограничено правото на защита на жалбоподателя „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана.

Според настоящият съд не е налице и нарушение по чл.34 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение е открито на 27.09.2023г. на място в обекта и по документи на 28.09.2023г., АУАН е съставен на 06.10.2023г. и НП е издадено на 03.11.2023г., като управителя П. Г. С. превратно тълкува разпоредбата на чл.34 от ЗАНН твърдейки, че не е посочена дата на извършване на нарушението имайки предвид и крайния срок за изпълнение на процесното предписание. Датата на установяване на неизпълненото предписание е 27.09.2023г. и тази дата е посочена както в АУАН, така и в НП, респ. това е датата на извършване на нарушението, защото крайният срок за изпълнение на предписанието е била 12.09.2023г.

Дори да се приеме, че датата на неизпълнение следва от 12.09.2023г., респ., че нарушението тогава е започнало, тримесечния срок, респ. едногодишния срок по чл.34 от ЗАНН са спазени и липсва нарушение в подобна насока. Според настоящият съд налице е т. нар. продължено нарушение, което е било довършено на 27.09.2023г.

Процесното нарушение се изразява в неизпълнение на задължително

предписание № 2 по Протокол от предходна проверка № ПР 2332051/30.08.2023г., който протокол е бил надлежно връчен на 30.08.2023г. на управителя и представител на „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана – П. Г. С.. Нарушението е достатъчно ясно индивидуализирано, при спазване изискванията на ЗАНН, в т.ч. и на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, безспорно доказано, без да е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване правото на защита на нарушителя. Това, че в АУАН е посочена разпоредбата на чл.61 от Наредба № 2 за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, според настоящия съд не е съществено процесуално нарушение, налице е хипотезата на чл.53, ал.2 от ЗАНН – „Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.“

Според настоящият съд процесния АУАН е надлежно връчен съгласно чл.416, ал.3 от КТ, като видно от данните по делото и уточненията от Ръководител ОПС – Монтана, техническия сътрудник ДД надлежно е получила АУАН от името на управителя П. Г. С., а последния успешно е реализирал правото на защита. Чл.84 от ЗАНН не препраща към НПК относно връчване на АУАН, защото за това е уреден специален ред в специалния нормативен акт, който в случая е също с ранг на Кодекс, а именно КТ – чл.416, ал.3 от КТ, която разпоредба не изисква изрично упълномощаване на техническия сътрудник по адрес на управление (седалище) на работодател ЮЛ, нарушител в развитото се административно-наказателно производство.

До приключване на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, не бяха представени доказателства, които да обективират приложението на чл.415в, ал.1 от КТ – тази разпоредба изисква незабавно отстраняване на установеното нарушение, а в случая е налице неизпълнение на задължително предписание на контролен орган в указан срок – до 12.09.2023г., в т.ч. до съставяне на АУАН на 06.10.2023г., без наличие на искане за удължаване срока на предписанието, или данни, че предписанието е било оспорено по съдебен ред. Имайки предвид тежестта на извършеното нарушение – неизпълнение на задължително предписание на контролен орган в указания срок, по повод съобразяване на задължение осигуряващо паданията от височина при работа на височина, настоящия съд намира, че правилно административно-наказващия орган не е приложил чл.415в КТ, приемайки, че не е налице маловажен случай. Специална разпоредба на чл.415в КТ изключва приложението на общата по чл.28 от ЗАНН, за да се навеждат доводи в тази насока. Заради спецификата на процесното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, според настоящия съд, е налице доказано по несъмнен начин неизпълнение на задължително предписание № 2 по Протокол от предходна проверка № ПР 2332051/30.08.2023г., което не е отстранено веднага, поради и което не следва да се прилага чл.415в от КТ. Цитираният протокол е връчен по надлежен ред на 30.08.2023г. лично на

управителя П. Г. С., т.е. работодателя „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана с управител П. Г. С. е бил надлежно известен за предписание № 2 по Протокол изх. ПР 2332051/30.08.2023г. и въпреки това не е го е изпълнил, не само в указания срок, но и към 27.09.2023г. и към момента на съставяне на процесния АУАН.

Съдът намира, че с наложената като размер имуществена санкция, административно-наказващия орган НЕ е съобразил в пълнота обстоятелствата по чл.27, ал.2 и чл.83 от ЗАНН. Съдът констатира, че с оглед тежестта на извършеното нарушение и обстоятелствата при които е извършено, наложената имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева е завишена по размер. Съдът изследва конкретната тежест на процесното нарушение през призмата на приложението на чл.415, ал.1 от КТ, отчитайки обаче и данните, изискани от административно-наказващия орган, че спрямо жалбоподателя „ЕГ“ ЕООД гр.Монтана НЕ са съставяни други АУАН и издадени други НП-я, освен процесните, намира, че имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева е несъответна по размер. В този аспект съдът споделя доводите на жалбоподателя за намаляване размера на наложената имуществена санкция. Предвид горното съдът намира, че наложената като размер имуществена санкция от 1800 (хиляда, осемстотин) лева следва да се намали на 1500 (хиляда, петстотин) лева. Съдът намира, че така определена като размер имуществената санкция съответства на тежестта на извършеното нарушение и е съобразена с разпоредбите на чл.27, ал.2 и ал.5 и чл.83 от ЗАНН.

Предвид заявеното искане от пълномощника на въззиваемата страна за присъждане на разноски по делото и с оглед неговия изход, жалбоподателя ЮЛ следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) вр. с чл.37 от ЗПП вр. с чл.27е от НЗПП, настоящия съд намира, че на ИА „ГИТ“ към което ЮЛ се числи Д „ИТ“ – Монтана, съобразявайки изм., Д В бр.74 от 2021г., в сила от 1.10.2021г., следва да се присъдят 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение, отчитайки действителната правна и фактическа сложност на делото.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.4 вр. с ал.7, т.4 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 12-2300180/03.11.2023г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда“ - Монтана, с което на „ЕГ“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, гр.Монтана, представлявано от управителя П. Г. С., в качеството на работодател е наложена ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.415, ал.1 от КТ, като НАМАЛЯВА размера на ИМУЩЕСТВЕНАТА

САНКЦИЯ от 1800 (хиляда, осемстотин) лева, на 1500 (хиляда, петстотин) лева.

ОСЪЖДА „ЕГ” ЕООД, ЕИК XXXXXX, гр.Монтана, представлявано от управителя П. Г. С. да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София (към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ“ – Монтана), разноски по съдебното производство в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____